

Интересно е, че по пътя, по който Иван Асен пренася мощите на света Петка към Търново, всички храмове носят това име, дори като пилигрим в Твърдица, Бесарабия (повече при Балкански, Кондов 2012, с. 103–104. Битуват предания за съществувал стар манастир „Св. Петка“, един от манастирите на *Малка Света гора Сливенска*, считан за главния ѝ манастир, разрушен по турско време. Възобновен през 70-те г. на XIX в., по-късно попада във военна зона и е разрушен.

Свети Георги – Сл., СЗ 1,5, някогашен средновековен манастир, просъществувал и в началото на османската власт. Там през 20-те г. на XX в. е издигната църквата „Св. Георги“, по-късно разрушена.

Свети Илия – 1. Ст.р. СИ 0,8, връх, свързан с местно предание за някогашна църква, наблизо е *Клисè дерè* (‘Църковна река’); 2. Тр., СЗ 1,4, връх, различават *Голям* (на север) и *Малък* (на юг) *Свети Илия*; 3 Чин., СЗ 1, аязма, легендарно предание разказва за свръхкачествата на местен човек *Илия*, който, насилван да се потурчи, бил убит от турците. Там, където е капнала кръвта му, е бликнала лековита вода, а тялото му „фръкнало“ на *Светиилийските възвишения*. Някога тук е имало старо теке. Сега върху него е построена сграда с лечебен гроб на Св. Илия и е възобновен манастирът със същото име.

Светли дерè – 1. Зл.в., З 1,6; 2. Ст.с., ЮИ, малка рекичка и чешма. ДИ: *Сютлю дерè*; 2. Сот., СЗ 2, песъчлив дол със съдържание на слюда, което я прави светла, рекичка, ляв приток на *Къшбунарска рекà*.

Свинàрска зърла – Сл., СИ, скала на Сините камъни. ДИ: *Свйнска главà*.

Свинàрски гроб – Ич., З 10, гора, тук е убит *свинар* от с. Нейково.

Свйнска главà – 1. Сл., СИ, скален феномен на *Сините камъни*, приличащ на *свинска глава*; 2. Тв., СИ 9, стар каменовъглен рудник близо до скалата *Свйнска главà*.

Свйнска рекà – Бож., ново име на *Домуз дерè*.

Свйнски чайр – Ор., от рум. вл., 1881 г.

Свирчинàк – Тв., С 10, горист буков дол, в който расте бърз, от който в миналото са правели *свирки*.

Свирчòка – Сам., З 2, ниви, край които расте бърз.

Сèверната махалà – Чок., С 0,1, стара махала в с. *Чокоба*, разположена в северната му част.

Седемте брàтя бука̀ци – Б.д. С 7, гориста местност, в миналото имало *седем стари бука*.

Седемтjх дръвчèта – Ич., СЗ 1, някога седем дръвчета над *Пòпов кладенец*, от които по-късно остава само едно (СРТ); старинна форма.

Седì бунàр – Ков., З 1,3, някогашен ограден кладенец, от ар. чрез тур. *seddi* ‘ограда’.

Седì килник – Шив., ЮЗ 1,5, местно обяснение: приведен, килнат бряг на реката, който вероятно е бил с ограда. ДИ: *Седì килник*.

Седларевски път – Тр., С, стар път за с. *Седларево*.